

EL PLANETA DELS SIMIS

PIERRE BOULLE

250 PÀGINES / 978-84-370-8021-5 / 15 EUROS

PUV, VALÈNCIA, 2011

Respecte, afecte i gratitud

Publicada en l'any 1963, *El planeta dels simis* (*La planète des singes*) és una novel·la de ciència ficció i aventures de l'escriptor francès Pierre Boule. Una obra clàssica de la literatura que ens presenta una societat governada per simis, fortament jerarquitzada i discriminatòria on els humans ocupen el lloc més baix de la societat. Aquest llibre és una edició de l'obra de Boule, traduïda per Juli Avinent i publicada per Publicacions de la Universitat de València, que inclou un text d'Alberto Giráldez sobre l'experimentació amb animals. Una pràctica que es remunta a la Grècia Clàssica i que ajuda els investigadors a conèixer com i on es produeixen les malalties en els éssers humans. Un coneixement imprescindible que hem d'agrair als animals i per això Giráldez reclama cap a ells una actitud de respecte, afecte i gratitud ja que amb la seua vida ens ajuden a conèixer el nostre organisme i de quina manera combatre les malalties que ens amenacen.

□ Marta Pérez
Lletres Valencianes, n° 30

BOE, CINE Y FRANQUISMO

RAÚL C. CANCIO FERNÁNDEZ

PRÒLEG D'EDUARDO TORRES-DULCE LIFANTE

COL·LECCIÓ «CINE I DERECHO»

145 PÀGINES / 978-84-9004-133-8 / 19,90 EUROS

TIRANT LO BLANCH, VALÈNCIA, 2011

El cinema com a mirall

S'ha donat sovint en la progressió de l'art cinematogràfic el fet que una publicació de referència –els *Cahiers du Cinema*, per exemple– tinga un efecte notori en les pautes estètiques que acaben predominant. Però, com bé demostra Raúl C. Cancio en este apassionat assaig, cap d'elles ha tingut una influència comparable a la del BOE en la cinematografia espanyola de l'etapa franquista. El règim sorgit del colp militar contra la República va entendre, de bon començament, que el cinema era un poderós vehicle de propaganda ideològica i de control social. Per això, durant tota la seua existència va tractar d'instrumentalitzar-lo fent servir un aparell administratiu i jurídic de notables dimensions, fins el punt de condicionar-ne completament el seu desenvolupament i convertir-lo en mirall de la seua pròpia evolució. Cancio analitza aquesta evolució amb prosa vigorosa i demostra, fent gala d'una aclaparant erudició jurídica i cinematogràfica, la minuciosa i perversa metodologia amb què el franquisme aconseguí construir el seu particular imaginari col·lectiu.

□ Josep Vicent Frechina
Lletres Valencianes, n° 30